

Találkám lesz Szajánban!

Ülök a gép előtt, próbálok eleget tenni a felkérésnek (egy irományt kérnek tőlem a Sűgőba! Élménybeszámoló, benyomások, tapasztalatok, helyzetjelentés, BÁRMI!!!!), az idő rohamosan múlik, még nem tartok sehoh, s közben azon kattog az agyam, hogy mi vár rám a mai napon a szemlén. Először is mikor kellene indulnom? Ahhoz, hogy időben odaérjek, legalább egy és háromnegyed órával a kezdés előtt. Hoppá! Hétköznap van! Újvidék! Türelmetlen, ideges, munkából haza, vagy otthonról munkába igyekvő emberekkel van tele a város, és persze mindenki kocsiban ül! Jó, remek, nincs semmi gond, plusz fél óra kell. Tehát kezdés előtt két óra és tizenöt perccel korábban ülök majd autóba. Előtte megfőzöm a kis kávémat, felvértezem magam türelemmel, nyugalommal, toleranciával, és irány Szaján! Ez persze mind csak elméleti síkon zajlik, gyakorlatban bármi megeshet még, hamarosan kiderül. A fő, hogy ott legyek, részese lehessenek ennek a nemes törtéetésnek, törtéetésnek!

Apropó! Törtéetés. A fesztivál históriája huszonöt évvel ezelőtt kezdődött. Akaratlanul is belegondolok abba, hogy hol voltam én akkor. 1996? Két Tanyaszínház turné van mögöttem, másodéves vagyok az Akadémián, ülök a tízes tanteremben, és igyekszem minél többet magamba szívni a színházból, megtudni a színházszásról, elvégre ezzel szeretnék foglalkozni. 25 év után ünnepelesen kijelenthetem, hogy ez a folyamat nálam még mindig tart, nem érkeztem a végre (szerintem nem is fogok)! Néhány dolgot viszont határozottan tudok. És bízom benne, hogy soha nem feledkezem meg róluk. Az alázatról, az odaadásról, a játék örömeéről. Mert ha ezek nincsenek, akkor megszűnik minden varázs, elveszik a kulcs, ami kinyithatná lelkünkben a szárnyalás kalitkáját, s maradunk a komor valóságban (tudom, hogy a hasonlat nem a legpontosabb, de emiatt ne törjétek le szárnyaimat ☺)...

A Varázs múlt pénteken jelentkezett be, naponta találkozunk, és péntekig biztosan Szajánban lesz (ez az információ szigorúan bizalmas, senki se terjessze, különben ráfázhatok!). Az ittlétét Nektek köszönhetem, Nektek, akik szabadidőt, energiát nem spórolva, esténként kiálltok a színpadra, és sorsokat, élményeket, törtééteket meséltek el nekünk, nézőknek. Köszönet Nektek, akik a háttérben munkálkodtok, hogy minden zökkenőmentesen törtéénjen, és a lelkes házigazdák, akik mindenkit a tenyerükön hordoznak! Köszönöm a meghívást, hogy gondolatok rám, és hogy ezáltal belátást nyerhetek a színházkedvelő amatőr társulatok munkájába!

Most pedig rohanok, főzöm az útravaló kávémat, ülök az autóba, mert találkám lesz Szajánban! Jövöök!

Balázs Áron

Érintés

2007. Koratavasz. Kisorosz. Testvériség-Egység Művelődési Egyesület. A vajdasági magyar amatőr színjátszók ekkor tizenkettedszer találkoztak, de én első alkalommal találkoztam velük.

Új világ volt nekem, feszengtem, pedig egy percig sem tekintettek idegennek (az biztos, hogy már az első percekben előttem állt az a bizonyos pohár pálinka, segített oldani bennem a görcsöt), és elkezdődött egy csodás utazás...

Akkor tizennégy társulat előadását nézhettem meg, de az elkövetkező években sok új, vagy csak számomra új együttes produkcióját láttam. Idén ők huszonötödször találkoznak – és én tizenegyedik alkalommal kísérhettem végig a szemlét. Köszönöm. Újra és újra rácsodálkozom a játéukra, mert mindig új perspektívát mutat nekem. A városi végeken, ahol élek, ritka madár az ilyen árkon-bokron át örömmel-alkotás. Előadások, rendezők, színészek, elköltözők, visszatérők, idősek, ifjak, hanyatlások és felemelkedések, emberek, sorsok, csillagok. A lehetetlen megzabolázása: az amatőrök színháza.

Zsűritagként az a dolgom, hogy szakmailag értékeljem a játéukat. Sokszor azonban (minden nyomorúság ellenére) olyan erősen sugárzik a csapatból a közösségi erő, a csapatszellem, a jókedv, hogy szinte elsöpri a szakmai elemzés, véleményezés jelentőségét. Mégis, mindig tisztelettel hallgatták meg azt, amit mondtam (hiszen erre kértek fel), és ez a figyelem számomra mindmáig végtelenül megtisztelő. Elképesztő, ahogyan a társulatok sokszor szivacsként tanulnak, táborokba járnak, drámákat keresnek, olvasnak, átformál(ód)nak – alkotnak. Valami furcsa motor működteti őket. Egyúttal hierarchia és demokrácia. Osztott és tiszteletteljes közösségi figyelem. Egy vezetővel, aki összegereblyézi az embereket, aki kitalál, javasol, ösztönöz – és ugyanakkor nyitott utakat hagy mindazok számára, akik ötleteikkel dúsítják az alkotómunkát. Együtt kísérleteznek, fejlődnek – és ennek következtében egyre igényesebb előadások születnek. Így tud közösségteremtő és -építő lenni az amatőr színjátszás, így tud meghatározója és ütőere lenni egy sokkal nagyobb közösség életének is. Nem kiháló műfaj, hanem egy megújuló erőforrás. Elemi erővel sodor magával, lüktet benne közös teremtés varázsa, összefon, megérint. Ez az érintés azonban jóféle...

...és azt mondják, az ember arra teremtett, hogy érintsen és érintsék. Azt mondják, ha ez nem történik, akkor annak pusztító következményei lehetnek. Azt mondják, ez létfontosságú. De most, járvány idején azt is mondják, hogy az egészségünk érdekében távolságot kell tartanunk egymástól. Azt mondják, szigeteljük el magunkat, hogy egészségesek maradjunk – miközben az érintés hiánya pusztítást végez bennünk.

A színház érintése azonban áthalad egy fertőtlenítésen. Ez a katarzis. Megtisztulás. És nemcsak a színházi élmény lehet katartikus, hanem az alkotás is. Ami jól esik, ami megnevettet, ami elgondolkodtat, ami magával ragad – és megérint. A színház az egészséges, biztosságot adó érintés mágiája. A katarzis tisztításának lehetősége. Testnek, szívnek és léleknek.

Brestyánszki B. Rozi

A belakható, bejátszható, otthonos világ

Kedves Színjátszók!

Szerencsésnek mondhatom magam, mert az elmúlt 25 év alatt több ízben is alkalmam volt követni a Találkozót.

Több évnyi zsűrizés mondatja velem, hogy a közösségi élmény, az önfeledt játék legszébb pillanataival, a továbbadás felelősségének tudatában, izgalommal teli várakozásokkal ajándékoztatok meg bennünket. Személy szerint rengeteget kaptam, állítom: kaptunk Tőletek. Függetlenül attól is, hogy milyen lélekkel közelítettünk az előadásokhoz, hozzátok. Kaptunk, de úgy érzem mi is, a közönség, türelemmel teli odafigyelésünk, meglátásaink révén küldtünk visszajelzést, értékelést, jót és persze vitathatót is. Mindenesetre ebből építkezhettünk kölcsönösen, mert a bemutatott előadások pillanatnyi élményétől sokkal több ez a Találkozó, hiszen továbbgyűrűzve évről évre olyan érzelmi, intellektuális többletet nyújtott, amely által mindannyian többek lettünk. Ilyenkor a jó energiák mintegy összedóznak és a folytatás, a megújulás, az újradzúdás motorjává válnak.

Számtalanszor rácsodálkoztam arra a megmutatkozási vágyra, kitartásra, ami munkált bennetek: hogyan lehet az ezeregy egyéb elfoglaltság, hivatás, munka mellett, ilyen megszállottan akarni játszani, színházat csinálni? Lehet. Mert a kettő kiegészíti egymást, mert az életben, szerencsére néha egymástól távol eső dolgokra van igényünk párhuzamosan. Így van ez az amatőr színjátszók esetében is. Kellemes belső biztonságérzetet ad, ha van valami, ami más, ami vonzó kihívás, ahol közösség van, ahol csapat van, ahol a dolgokat, át- és kibeszélni természetes, ahol más bőrébe bújva magadról, a világról is többet megtudhatsz. Igazi töltekezőhely! Itt a partnerre figyelsz, egymásból merítetek, majd hagyjátok, hogy a szöveg a játék átfolyjon rajtatok, megérintsen és mint csiga a házát egy életen át hordozzátok az élményeket.

Tudjuk, a színház a világnak parányi része, de a veletek való együttlét idején, maga

volt a belakható, bejátszható, otthonos világ. Felemelő érzés volt, mert tanúi lehettünk a mindennapi gondok felrúgásának, a nevetés, a játék felszabadító örömeinek, de ugyanakkor a komoly szembenézésnek is, mely épp annyira fontos, mint a felhőtlen szórakozás. Így működőképes a világ, ha a féktelen jókedv, a fanyar humor, a naiv báj mellett a valóság hiányaival dacoló odamondogatást is vállaljuk. Én csak csodálni tudom, hogy Ti csak úgy kedvből, lelkesedésből, az összetartozás örömeiből, a játék szenvedélyéből csináljátok azt, amit csináltok.

Egymást ösztönözve, mások ösztönzésére is példát adtatok.

Nagyszerű dolog, hogy a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet színházi szakemberek bevonásával felkarolta az amatőr színjátszókat, szerintem tanítható szintre emelték a műkedvelőkkel való foglalkozást, odafigyelést. Kétségtelen, a Találkozó jótékony mozgásba hozta a vajdasági magyar amatőr színjátszást. Az eredmény kézzelfogható, és jó érzés, hogy egyre inkább a finomhangolásokra kell összpontosítani. Engedjétek meg, hogy elfogult legyek veletek és mindazzal szemben, amit eddig alkalmam volt látni tőletek.

Kíváncsian, türelmetlenül várom a folytatást!

2021 szeptembere

Ágoston Pribilla Valéria

Nem az egyéni javak elégítik ki az embert

MINDEGYIKET SZERETEM, MINTHA AZ ÉN GYEREKEM LENNE. – SÁRI NÉNI A SZAJÁNI SZÍNJÁTSZÓKRÓL

A találkozó napilapját olvasva, a *Súgót*, rádöbbsentem, hogy az első találkozón, Zentán, a Thurzó Lajos Művelődési Központban én is ott voltam szereplőként. **Sebők Irma** rendezésében a *Sárga csikó* népszínművet játszotta egyesületünk színjátszó csoportja. Nagyon mostoha körülmények között dolgoztunk, de mindenki kedvvel csinálta. Az akkori csapatból néhány külföldön van, néhányan még tevékenykedünk, a többi meg feladta.

Utána még sok hosszabb-rövidebb előadást színre vittük helyben, vidéken, sőt még határainkon túl is **Nagy Antal**, de többnyire **Lábadi Tibor** rendezésében. Sikert rábeszéltem a társulatot hogy 2013-ban Bácskerteszen vegyünk részt mi is a találkozón. Nem kell nyerni, csak legyünk ott, tudjanak rólunk, hogy mi is létezőnk ebben a bánáti kis falucskában.

Lábadi Tibor rendezésében *A narancs* című vásári komédiát adta elő a csapat. Sikert arattak, számtalan közös élménnyel tértünk haza. Nagy lelkesedéssel a következő évben már vállaltuk a Találkozó házigazdájának szerepét.

Egy nagyon jó csapat verődött össze, idősebb korosztály és fiatalok egyaránt. Ezek a fiatalok az egyesületünkben nőttek fel, szinte gyerekeimnek érzem őket. Gyerekként vittük őket a Nomád táborba Orciba 3 napra sátorozni. Árpádhalmra énekelni, néptáncos fellépésekre. Nagy felelősség volt ez, hogy néha 20-30 gyereket vittünk, akkor még a konzulátuson vízumkérelmet kellett átadni a gyerekek részére is, biztosítást csináltatni arra a néhány napra. Vezetőségünk tagjai, akik kísérők voltak, elkapták a szülői felhatalmazást, nem nagyon szórakoztak annyi gyerek mellett, vigyáztunk rájuk, neveltük őket.

Alkalmuk volt fürödni a Balatonban, a Dese-datóban, megtekinthették a szolnoki Repülőter Múzeumot. Nagyon sok gyerek élvezhette.

Minden nyáron 3 napra mi láttuk őket vendégül, utána mi élvezhettük az ottani vendéglátást.

Ezek a gyerekek, akik közben ifjakká cseperedtek, alkották a színjátszó csoportot. **Nagy Aleksz** rendezésében *A miniszter félrelép* című komédiát mikor tanulták, rengeteget dolgoztak, szinte minden próbán jelen vol-

tam, imádtam őket. Mindegyiket szeretem, mintha az én gyerekeim lenne.

Egy bánáti kis falucskában vendégszerepeltek, ahol olyan kicsi volt a színpad, hogy fele kellék fért el, a kulisszák mögött nem volt hely megállni sem. Megijedtem, mikor megláttuk, de Aleksz azt mondta, hogy megoldjuk, Sári néni! Tudtam, hogy tovább nincs okom aggodalomra.

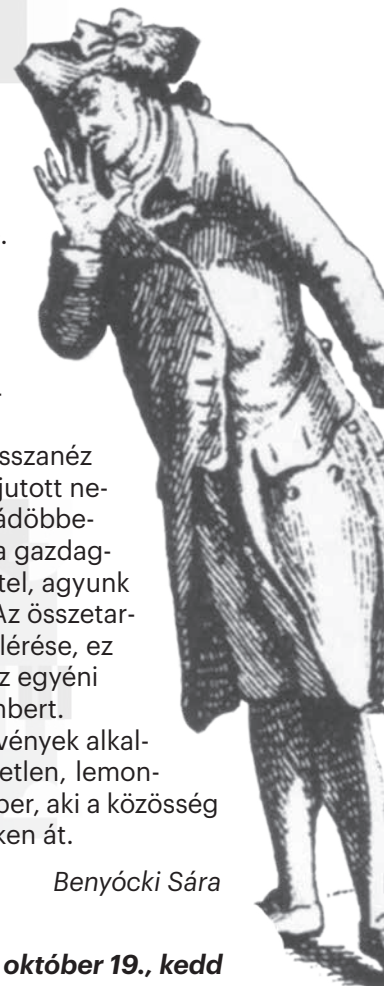
Az egyik ajtón kilépve három létrafokon keresztül az udvaron voltak, a másik ajtón keresztül a konyhába 3 lépcsőn keresztül. Az előadás közben végig a létra mellett izgultam, nehogy valaki leessen és kezét-lábát törje. Soha nagyobb siker, soha szebb fogadtatás részük-ről. Ekkor láttam, mennyire találékonyak, vigyáznak egymásra, mennyire összetartanak.

Most minden csoport visszanez a múltba, elemzi azt, ezért jutott nekem is eszembe mindez. Rádöbbsentem, hogy ez az érték, ez a gazdagság, a szívünk tele szeretettel, agyunk felejthetetlen emlékekkel. Az összetartozás érzése, közös célok elérése, ez a dicsőség az érték. Nem az egyéni javak az, ami kielégíti az embert.

Ilyen és hasonló rendezvények alkalomával látni, mennyi az önzetlen, lemondásra kész, szorgalmas ember, aki a közösség érdekeit szolgálja évtizedeken át.

Benyócki Sára

A találkozó nem tréfa

Ma a Találkozó színpadán

ÉG ÉS FÖLD: SZERELMEK, LÉTRÁK – KAPASZKODÓK ÉS ELVÁLASZTÓK. HOGY MI FÁN TEREM MINDEZ, MEGTUDHATJUK A MAI NAPON!

A Madách Amatőr Színház 2019-ben mutatta be Az elnök szerelmei című darabot. Több településen játszották már, köztük a mórakalmi Kolo Szerb Művelődési Központban is. A temerini-ekre pedig mondhatnánk, hogy szintén fiatalodó társulatról van szó, de ez csak félig lenne igaz, mert amennyire fiatalodó, annyira idősödő is: az eddig főként középiskolásokból álló Jáccunk Trupp az idősebb generációkkal egészült ki, s most ebben a felállásban jönnek a Találkozóra.

Október 19., kedd, 16.00 óra

Madách Amatőr Színház, Nagybecskerek

A Madách Amatőr Színház Nagybecskereken működő amatőr társulat, mely immár 69 éve működik. Első bemutatójuk – Bródy Sándor *Tanítónő* című drámája – 1952. október 15-én volt. Az 1953/54-es évadban hivatásos magyar színházként működött Nagybecskereken. Székhelyük a nagybecskereki színházban van, amely az ország legrégebbi színházépülete. Repertoárjukban a vígjátékok, zenés darabok és drámák is egyaránt szerepelnek. Megközelítőleg huszonöt tagú a társulat. Vajdaság-szerete, valamint Magyarországon, Horvátországban és Szlovéniában is vendégszerepelnek. Jövőre igen jelentős évfordulóra készülnek, ugyanis **2022-ben lesz 70 éves a Madách Amatőr Színház.** A színház eddig a következő elismeréseket érdemelte ki:

1963. A *Titanik keringő* a hvari Amatőr Színházak Országos Fesztiváljának legjobb előadása (aranyjelvény), valamint Zrenjanin Város Felszabadulási Díja

1974. A Kultúra Szikrái Díj

1976. Zrenjanini Művelődési Érdekközösség Díja

1983. A Népért Tett Érdeméért ezüstcsillagos érdemrend
2012. A VMMSZ Aranyplakettje

A társulat eddigi díjai a Találkozón:

2005 – Ferenczy Ibolya-díj Kamarás Annamáriának a Karinthy Frigyes: *Nyissa ki a száját!* című előadás legjobb női főszerepéért

2006 – Szilágyi László-díj a Madách Amatőr Színház Ifjúsági

Pódiumából Polyák Lászlónak Szigligeti Ede: *Liliomfi* című drámájában nyújtott legjobb férfi főszerepért

2014 – Szántó Róbert-díj a legszebb színpadi beszédért az Ifjúsági Pódiumból Csíkos Dánielnek az *Éjfél tájt* című előadásból

2016 – A legjobb férfi mellékszerep megformálásáért Nagy István-díjjal jutalmazták Balázs Györgyöt, a Madách Amatőr Színház tagját a *Szendrey Júlia* előadásban Trubeczkoj herceg szerepének megformálásáért.

2019 – A zsűri Nagy István-díjjal tüntette ki Balázs Györgyöt, a nagybecskereki Madách Amatőr Színház tagját a *Függöny fel!* című előadásban a Betörő (Selsdon) szerepének megformálásáért, valamint a kupusziniak Községszolgálat adtak a társulatnak.

A Madách Amatőr Színház bemutatja:

Miro Gavran: *Az elnök szerelmei* (60')
Dráma

Szereplők:

Martha Washington – Kamrás Szonja
Silvia – Rontó Márta

Jelmeztervező: Venczel Valentina

Díszletkivitelező: Faragó Tibor és Lackó Róbert

Rendezte: Lilijana Ivanović

2021. október 19., kedd

Október 19., kedd, 20.00 óra
Szirmai Károly Művelődési Egyesület,
Jáccunk Trupp, Temerin

A Jáccunk Trupp 2017-ben alakult főleg középiskolásokból **László Sándor** vezetésével, 2018-tól minden évben eljutottak a vajdasági szemlére. Újabban közös produkciók készülnek a Szirmai Károly Magyar Művelődési Egyesület régebbi, tapasztalt amatőr színészeivel. 2019-ben a *Koldustetűvel* arattak sikert, az év végén pedig egy karácsonyi darabbal lepték meg a temerini közönséget. A felnőttek a fiatalokkal kiegészülve sikeresen szerepeltek Csanádpalotán egy amatőr színjátszó találkozón zenés, vidám jelenetekkel. 2019 farsang farkán mutattak be egy zenés, kabaréműsort nagy közönségsikerrel, amelyben az előzőekhez képest két új jelenet is szerepelt. Az egyesület az idén 66 éves, gazdag múlttal rendelkezik az amatőr színjátszás terén. 2020-ban indultak az aktuális színdarab próbái más szereposztásban, de a Covid-19-járvány miatt többször is megszakadt a próbafolyamat. Végül is az idén májusban sikerült bemutatni a darabot.

A társulat eddigi díjai
a Találkozón:

1997 – A társulat Pataki László-díjat érdemelt ki a legjobb előadásért, ezzel együtt vendégszereplést Zsámbékon Sławomir Mrozek *A nyílt tengeren* című előadással. Ugyanezen előadásban játszott legjobb férfi főszerepéért Szilágyi László-díjban részesült Gőz László.

2015 – Közönség-díjban részesült a csoport a *Tűvé-tevők* című előadásáért, melyet Törteli László rendezett.

A Jáccunk Trupp bemutatja:

Rókus Zoltán: *Tyúklétra (avagy mi csorog a nyakunkba)* (80')
 Vigjáték

Szereplők:

Bazsi – Nagy Sándor
 Cupák – Balogh Sándor
 Hunyor – Varga Flórián
 Vilmos – Zelenka Máté
 Jucus – Nemes Edina
 Mari – Lakatos Klára
 Helga – Gyuga Alisza
 Pityu – Samu Dávid
 Vakosné – Petro Ildikó
 Szikszai Bandi –
 Elek István
 Szikszai Melinda –
 Sziveri Éva
 Gyókó – Sziveri Béla
 Böske – Varga Teodóra
 Jóska – Sípos Réka
 Piaci kofa – Hornyik Nikolett

Rendezőasszisztens:

Gusztony Endre

Zeneszerző: Pálfi Ervin

Közreműködött:

a Berbence zenekar

Koreográfus:

Crnkovity Gabriella

Díszletterv: Lakatos Klára

és Lakatos István

Fény: Majoros Róbert

Rendezte: László Sándor

„A szerelem néha annyira eszméletlenül vak, hogy ettől fájdalmasabb!”

A TOPOLYAI MARA AMATŐR SZÍNHÁZ MOLNÁR FERENC AZ ÜVEGCIPŐ CÍMŰ ELŐADÁSÁNAK ZSÚRIZÉSE

Többszólamú énekekkel, kissé konfúz rendezői koncepcióval, új képi világgal, más formai elemekkel, de értékes színészi pillanatokkal ajándékoztak meg bennünket tegnap a marások.

Fábián Móni először találkozott személyesen a társulattal, így rövid bemutatkozás után felkérte **Sörfőző Károly** egyesületi elnököt, beszéljen, mutassa be társulatuk jelenét, közelmúltját. Mint szerencsére az eddig megszólított sok más társulatnál, itt is van frissülés, bár ez a marásoknál eddig sem jelentett gondot, mindig vannak jelentkezők, sőt visszatérő tagok is. A darab rendezője, **Crnkovity Gabriella** egyéb szakmai elfoglaltsága miatt, nem tudott jelen lenni az értékelésen.

Brestyánszki Boros Rozi kezdte az értékelést. A darabválasztás körülményeiről érdeklődött, majd az újoncok megszólításával szinte azonnal felszabadult hangulatot varázsolt, hogy ezzel a hangadással részletezze élményeit és meglátásait.

– Engem nagyon megtalált ez az előadás, nagyon beszippantott a történet is. Számomra egy egészen új megközelítése ennek a „vén trottnak” (Sípos szerepében **Sörfőző Károly**) és a tündérnek ((Irma szerepét játszó **Fekete Dóra**) a találkozása – és ekkor hangos, szeretetteljes nevetés tör ki a társulat tagjai közt. – Birtam ennek az embernek a teljes szeretethetlenségét, mert abban a pillanatban, ha picit is úgy érzem, hogy van benne szerethetőség, akkor megértem a lányt. De a szerelem néha annyira eszméletlenül vak, hogy ettől fájdalmasabb!

Én ezt nagyon szerettem! Az egész előadásnak a vénája és artériája, ez a kis tündér (Irma), elképesztő meglepetés volt, és minden elismerésem érte, köszönöm!

Rozi ezt követően néhány kérdését osztotta meg a rendezői koncepcióval kapcsolatban (erre később Balázs Áron is kitérőt tett, és Ágoston Pribilla Valéria is), viszont a rendező távolléte miatt ezek megválaszolatlanul maradtak. Egyik ilyen tisztázatlan megoldás a színen megjelenő alteregók (Nő – **Ejzler Evila**, Angyalka – **Suvák Margaréta**) érthetetlen világa és feladata, amit az eredeti szövegek könyv nem tartalmaz. Másik felmerülő kérdés, vajon az előadás kortalan vagy századelőt idéző kíván-e lenni; a jelmezek sokszínűsége és a díszlet kavalkádja nincs összhangban, így nem is mutat egyértelmű irányba. Összességében más képi világot, más műfaji megközelítést és formai nyelvet hozott a társulat az előadással, nem a tőlük megszokott és izgatottan várt formát.

Balázs Áron nyitottsággal és kíváncsisággal követte az előadást, még akkor is, ha nem volt mindig egyértelmű a rendezői szándék. Költői kérdésekkel fordult a társulathoz lehetséges olvasatokat keresve az alteregók jelenlétére. Felhívta a társulat figyelmét a szövegek érthetőségének fontosságára, valamint beszélt a részegség és az elmebaj színészi ábrázolásának érzékenységéről, és azok megfelelő méretű kifejezéséről.

– Amit szintén nem tudtam hova tenni, hogy az eleje teljesen klasszikus, aztán jön a lakodalom, ami teljesen meg van bolondítva, majd visszajutunk a 3. felvonásba, ami szintén egy reál dolog. Szerintem, ha ez végig

mixelve van, nagyobb az összhang. A lényeg, hogy nekem alapján tetszett! – zárta gondolatait.

Brestyánszki Boros Rozi visszatért egy gondolattal:

– Felmerül bennem a kérdés, ez ki nek a története? Két nő történetét látjuk, tudnom kell, melyikkel menjek. Az én szívem a középkorúhoz húz. Ha az van megerősítve, hogy megalázó és fájdalmas dolog, hogy beleszeretek egy nálam 20 évvel fiatalabb paliba, de nem tudok

ellene tenni, akkor nincs összhangban Adél (**Petrás Gizella**) kimért, öntudatos, racionális gondolkodó habitusával. De lehet, épp ez volt a rendező elképzelése!

Ágoston Pribilla Valéria vette át a szót, kedves köszöntése után gratulált az igényes szövegválasztáshoz.

– Minden előadás egy faggatható világ, mely kérdéseket vet fel, és próbál választ adni. Nekünk is ez a tisztünk, hogy faggassuk ezt az előadás... Ami megkapó ebben az előadásban, az a közömbös, kicsinyes, kimért lét ellenpontjaként megjelenő, szenvedéllyel, érzelmekkel teli másik véglet, amelyet Irma személye képvisel. Ezt az előadás maradék-

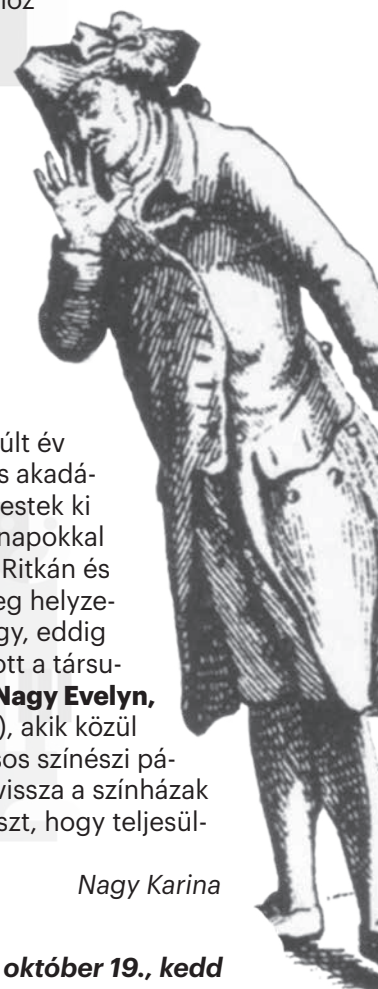
A találkozó nem tréfa

talánul hozta magával. Elvártam volna, hogy a hármók (Irma, Sípos, Adél) kapcsolatában több izzás legyen. Ennek ellenére elég jól lejött ez a kettősség. Engedjétek meg, hogy Irma szerepét alakító hölgyet nagyon megdicsérjem: elvarázsoltál, nagyon ritka értékes pillanataid voltak! Gratulálok, tényleg nagy élmény volt a játékod! Gizinek (Petrás Gizella) is szép pillanatai voltak; az összeomló, majd épülgető kapcsolatok, ezt is felfedeztem az előadásban. – Valéria továbbá kiemelte Sípos (Sörfőző Károly) rezignáltságának pontosságát, melynek méltatásához Brestyánszki Boros Rozi is bekapcsolódott.

Balázs Áron egy mondat erejéig még az énekhangok minőségét dicsérte, ugyanis el kell mondanom, hogy megyőző pillanatai voltak az előadásnak e téren: különböző műfajokban, több szólamban énekeltek el dalokat a társulat tagjai.

A megbeszélés végén betekintést kaptunk az elmúlt év nehézségeibe. A marások is akadályokba ütköztek: szereplők estek ki hónapokra, mások csak hónapokkal később tudtak csatlakozni. Ritkán és kevés próbával oldottak meg helyzeteket. Ami pozitív, hogy négy, eddig gyerekszínházi csatlakozott a társulathoz (**Suvák Margaréta, Nagy Evelyn, Pastyik Nóra, Fekete Dóra**), akik közül többeket is csábít a hivatásos színészi pálya. Várjuk izgatottan őket vissza a színházak deszkáira, és fogjuk a csipiszt, hogy teljesüljön az álmuk!

Nagy Karina

Holnap a Találkozó színpadán

A TALÁLKOZÓ „VERSENYPROGRAMJA” EGY BÁCSKAI ÉS EGY BÁNSÁGI TÁRSULAT ELŐADÁSÁVAL ZÁRUL – KÉT EGYEDÜLÁLLÓ CSAPAT EGYEDÜLÁLLÓ VILÁGÁNAK ÜNNEPÉVEL

Ha a komédia nehéz műfaj, akkor vajon mennyire nehéz a tragikomédia? Majd a tóbaiak megmutatják ma este nekünk! Előtte azonban a Mázlistákat láthatja a kedves közönség egy olyan előadással, ami egy nagyon hosszú, 1,5 éves próbafolyamat eredménye. Hogy mi a biztos? Hogy nagyon sokat tanulhatunk tőlük!

Október 20., szerda, 17.30 óra

Együtt Veled Értük Értelmi és Testi Fogyatékosok Érdekeit Védő és Segítő Egyesület, Mázlisták, Magyar Kanizsa

Menyegző (40') – készült a társulat improvizációi alapján

Dráma

Rendezte: Tomin Kis Anikó és Oláh Tamás

Az előadásról:

„Letérel. Előveszi a gyűrűt.

Itt az idő? Még nincs... Már nincs...

Nem terveztem el igazán. Sok pénzbe kerül, tudod?

Hány gyereket szeretnél? Egy fiút és egy kislányt... Ikreket...

Vannak olyan szülők, akiknek nem lehet gyerekük...

Ott járkálsz az asztalnál.

Néznek a fiúk, de senki sem akar felkérni...

Nem tudom milyen lehet...

Neked volt már úgy, hogy...?

Fekete, fehér, sárga... Az estélyi ruha csak fekete lehet.

Megcsókolják egymást, megölelik egymást, szeretik egymást...

Nincs hozzá kedvem. Nem akarok szerelmes lenni...

Vonzó vagyok? Nem érzem magam annak...

Nem tudok bánni az emberekkel.

Vonzó vagy. Ilyen típus. Szeretlek.

Dobd el a csokrot!

Felém repül.

Ez az! Nyújtsd ki a kezéd!”

Október 20., szerda, 20.00 óra

A Petőfi Sándor Művelődési Egyesület színjátszó csoportja, Tóba

Kéri Ferenc: *Ganédomb* (60')

Népi tragikomédia

Rendezte: Lackó Farkas Erzsébet

Az előadásról:

A parasztháznál kirobbant viszály miatt Teri mamát hibáztatja a család. Ő az, aki túl sokat tud mindenkiről, ezért tragikussá fajul a helyzet. A csendőr nyomozásával érdekes fordulatok történnek. Megjelenik a színpadon mindenféle érzelmi állapot, ami akár a nézőt is magával sodorhatja.

16 éven aluliaknak nem ajánlott!

...ha valaki egyszer marás volt, akkor marás is marad!

Kortalanság. Baráti társaság. Közösség. Ez mind jellemző a Marára. A topolyai Mara Amatőr Színház társulati tagja, Ejzler Evila mesélt nekem arról, hogy miben rejlik még a társulat különlegessége. Rövid beszélgetésünk a Nektek, színjátszóknak szánt üzenettel zárul. Fogadjátok szeretettel! ☺

A találkozó nem tréfa

Azt valljátok magatokról, hogy a Mara egyik különlegessége az, hogy diákoktól a nyugdíjasokig minden korosztály képviselteti magát a társulatban. Mi a titka annak, hogy ez már hosszú évek óta így van?

Amikor a Maráról kérdeznak, mindig ki szoktam emelni, hogy ez a mi különlegességünk. Mert ugye vannak diákszínjátszók, vannak idősebb színjátszók, a legfiatalabb tagunk 15 éves, a legidősebb pedig 72, és ez nagyon ritka. A nagy korkülönbség sokszor előnyt, de néha hátrányt is jelent, viszont jól tudunk együttműködni, ezért jól lehet szerepeket is osztani, hiszen mindenki a korának megfelelő szerepben léphet a színpadra. Ami hátrányt jelent az az, hogy legfőképp a korosztályi különbségekből adódóan más és más az időbeosztásunk, amit néha nagyon nehéz összehangolni. Iskola, munka és szülői teendők mellett

bele kell, hogy férjen az időnkbe a színház is. Mi tényleg nagyon fontosnak tartjuk a színjátszást, és a Maráról azt érdemes még tudni, hogy aki benne van, az szívvel-lélekkel csinálja. Ezt igazából elvárjuk az új tagoktól is – hála Istennek mindig akad jelentkező. Egyetlen egyszer tartottunk csak castingot, amikor mi hirdettük meg, hogy várunk új tagokat. A következő előadáshoz már négy új tag fog csatlakozni, akik nemrég jelentkeztek, hogy szeretnének velünk játszani.

Az új jelentkezőknek általában van már színházi tapasztalatuk, vagy ez változó?

Van több visszatérő tagunk is, akik korábban játszottak velünk, és nemrég jelentkeztek, hogy újból csatlakoznának a társulathoz, mert a szívük visszahúzza őket. Nagyon szívesen látjuk őket, mert igazából mi mindig azt mondjuk, hogy ha valaki egyszer marás volt, akkor marás is marad. Természetesen vannak olyan új tagok is, akiket korábban nem ismertünk. Nem szoktunk visszautasítani senkit sem, az említett castingon is mindenkivel felvettünk. Az újak eleinte kisebb szerepeket kapnak, és a folyamatos fejlődésben – ami ugye óriási munka – mi is segítjük őket, megosztjuk velük a tapasztalatainkat.

Evila, Te mit üzennél a többi társulatnak?

Azt üzenném nekik, hogy az amatőr színjátszást csak akkor lehet jól csinálni, ha tényleg szívvel-lélekkel csinálják és szeretik. Ne legyen soha teher, mert akkor nem tud jól működni a dolog. A próbákra, az előadásokra mindig nagy kedvvel kell elmenni, és akkor az tud majd energiát adni a továbbiakban, és egyáltalán nem fog senkit sem lehúzni, lefárasztani.

Fábián Mónika

A XXV. Találkozó szakmai zsűrije

ÁGOSTON PRIBILLA VALÉRIA

Nemesmiliticsen született, majd családjával Szabadkára költözött. A gimnáziumi évek alatt **Horváth Emma**, **Sebestyén Tibor** és **Bambach Róbert** csoportjaiban, irányításával foglalkozik versmondással és színjátszással.

Diplomás magyartanárként pályáját a műszaki középiskolában kezdte, tizenöt év után átkerült a közgazdasági középiskolába. Majd a Gyermekszínház igazgatójává nevezik ki, ahol művészeti vezetőként nagy hangsúlyt helyez a vajdasági és a kortárs magyar gyermekirodalom színpadi bemutatására. Művészi-szakmai koordinálása mellett olyan meghatározó előadások jöhettek létre, mint *A szegény csizmadia* és a *Szélkirály* című táncjáték, a *Rozsdaszínország aranya* című előadás és így tovább. A társulat elnyerte a szabadkai Nemzetközi Gyermekszínházi Fesztivál fődí-

ját. A szabadkai Városi Könyvtár igazgatóhelyetteseként vonult nyugdíjba. A vajdasági magyar irodalom és színjátszás területén szerzett kimagasló és elvéghetetlen érdemeiért, valamint szervezői aktivitásáért Magyar Arany Érdemkereszttel tüntették ki.

A műkedvelő színjátszást szerencsénkre régóta figyelemmel kíséri, nemcsak mint a Találkozó zsűritagja, de ugyanúgy a diák-színjátszók fesztiválján is több ízben volt tagja a szakmai bizottságnak. És habár számtalanszor felidéztek azt a millió pillanatot, amellyel a színművészetben és az előadóművészetben megajándékozta a közönséget, ő mégis kiemelte, a zsűrizések és bemutatások alkalmával ne mint előadóművészt, hanem mint tanárnőt említsük.

A találkozó nem tréfalimester

BALÁZS ÁRON

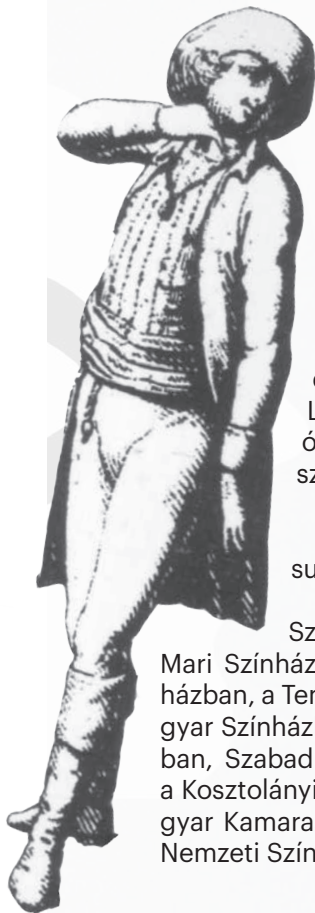
Sterija-, Pataki Gyűrű-, Jászai Mari-díjas vajdasági magyar színművész

Bajmokon nőtt fel, ahol amatőr színészként Barácus Zoltán szárnyai alatt kipróbálhatta magát különböző szerepekben és megszerette a színházat. Középiskolai éveit meghívást kapott a Tanyaszínházba, miután végleg ez a pálya mellett döntött. 1995-ben felvételt nyert az Újvidéki Művészeti Akadémiára, ahol 2004-ben diplomázott Hernyák György és László Sándor osztályában. 2005 óta tanársegéd az Újvidéki Művészeti Akadémián.

1998-tól az Újvidéki Színház társulatának tagja 2016-ig.

Játszott még a Veszprémi Petőfi Színházban, Tatabányán, a Jászai Mari Színházban, Budapesten, a Bárka Színházban, a Temesvári Csiky Gergely Állami Magyar Színházban, a Szegedi Nemzeti Színházban, Szabadkán, a Népszínházban, valamint a Kosztolányi Dezső Színházban, a Zentai Magyar Kamaraszínházban és az Újvidéki Szerb Nemzeti Színházban.

BRETYÁNSZKI BOROS ROZÁLIA

Azt kérték, írjak egy rövid, motíváló életrajzot, de én arról tudok írni, hogy engem mi motívál. Középiskolás voltam, amikor emlékeim szerint először jártam színházban. Szabadtéri előadás volt, és az egyik színész méteres közelségből nézett szembe velem. Talán Árok Feri volt, már nem emlékszem. A színház élményére azonban igen. És nem sokkal később, nagyjából hónapok múlva, már magam is rendeztem, színházat akartam csinálni. Azt is tettem. Mintha tudtam volna, hogyan kell. Ma sem tudom. Pedig huszonnégy éve ez a hivatásom is. Voltam közönségszervező, művészeti titkár, rendezőasszisztens, díszletasszisztens, plakáttervező, kellékgyártó grafikus, webmester, dramaturg, írtam cikkeket, esszéket, könyveket, színháztörténetet, drámákat, sőt, egy kézikönyvet is arról, hogyan kell színházat csinálni. Pedig nem tudom. Annyit tudok, a jó színházcsináláshoz kíváncsiság, alázat, bizalom, szorgalom és szeretet kell. Mindezt nagykanállal kapom Közöttetek, ahová idén tizenegyedszer hívtak vissza zsűrizni. És engem ez motívál, ez a kivételes erejű közösségi alkotás, aminek itt, az Amatőr Színjátszók Szemléjén lehetek tanúja és részese. Köszönöm!

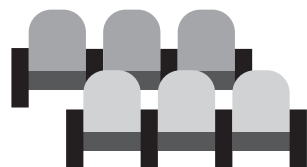
A szajáni Móra Károly Általános Iskola tanulóinak írásai a XXV. Találkozó elő- adásairól

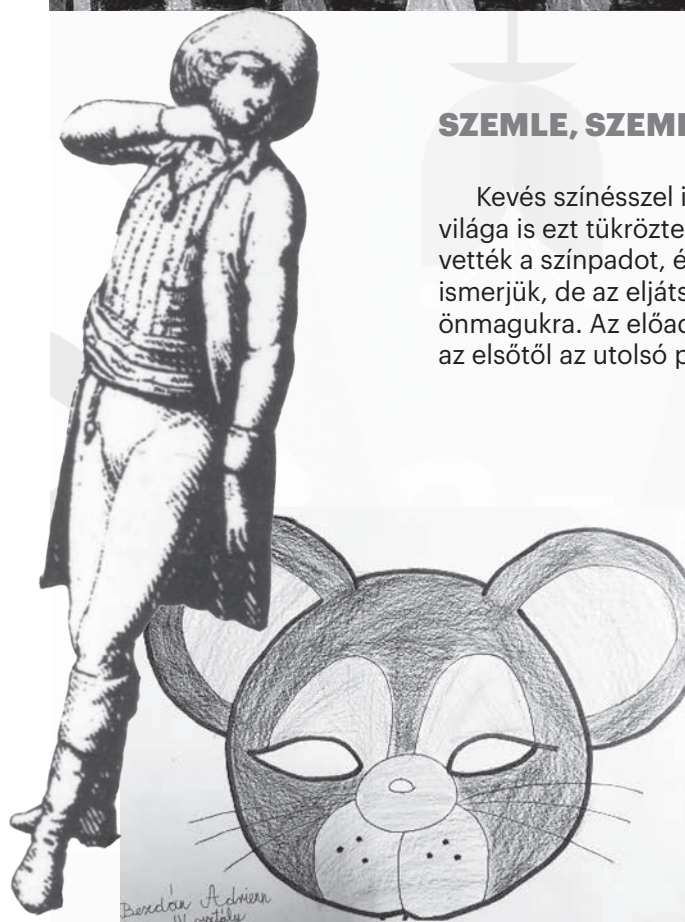
A találkozót nem tréfa mester

GONDOLATOK A LÁTOTT ELŐADÁSOKKAL KAPCSOLATBAN A DIÁKOKTÓL

- A duettek elragadóak voltak. Kiváló ének, megható pillanatok.
- Akadtak karakterek, melyek különösen elnyerték a tetszésemet, ilyen volt például a részeges emberé is.
- Egyszerű díszlet mellett is lehet kiváló darabot összetákolni. Az első benyomásom téves, csak így tévedjek máskor is.
- Humorból nincs hiány, és a nevetés az kell az embereknek, melengeti a lelkeket, megmozgatja az arcizmokat.
- Jól érzem magam a színházban. Többet szeretnék ide látogatni.
- Ha minden nap ilyen értékes dolgokkal telnének a délutánjaim, mint az elmúlt pár napban, akkor mindig mosolyognék.

SZEMLE, SZEMLE, SZEMLÉLET

Kevés színésszel is lehet jó darabot előadni. A *Disznójáték* világa is ezt tükrözte. Az előadók teljes mértékben uralmuk alá vették a színpadot, és lekötötték a nézők figyelmét. A színészeket ismerjük, de az eljátszott karakterbe bújva nem is hasonlítottak önmagukra. Az előadást odaadóan, nagy lelkesedéssel követtük az elsőtől az utolsó pillanatig.

Kovács Petra, 7. osztály

× Sikeres előadások, lelkes közönség

Telt ház előtt zajlik Kisoroszon a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója

A kisoroszi szemlén eddig kilenc együttes mutatkozott be (naponta két csoport), és mint azt **Lőrik Gizella**, a házigazda szerepét vállaló Testvériség-Egység Művelődési Egyesület szervezőtükára elmondta, bizony pezseg az élet ebben a bánsági, magyarok is lakta településen.

– Örömmel nyugtázzhatjuk, hogy már a délutáni előadásokon is csak elvétve lehet üres székkel találkozni, az est folyamán viszont telt ház előtt lépnek színre a lelkes műkedvelők. Vannak még magyarok a Bánságban, hiszen nem csak a nagyikindai, magyarcsernyei községekből, de a távolabbi településekről is érkeznek színházkedvelők, akik vastappsal jutalmazták a műkedvelőket.

A 12. találkozó folytatásában ma este a Zentai Színtársulat N. V. Gogol *A revizor* című komédiáját viszi színre Vukosavljev Iván rendezésében. Csütörtökön délután a muzslyai Petőfi S. MME Milan Grgić *Ébredj fel, Katám* című vígjátékát tekintheti meg a közönség Izelle Károly rendezésében, majd fél nyolckor a nagyikindai Egység ME Bródy Sándor *A tanítónő* című

színművével mutatkozik be Barácius Zoltán rendezésében. Pénteken ugyancsak két előadás lesz a programon: délután a péterrévi Karinthy Frigyes Színjátszó Kör Kisfaludy Károly *A kék ruhák* című vígjátékát mutatja be Kulcsár Bosnyák Mária rendezésében, míg az est folyamán a topolyai Mara Amatőr Színjátszó Csoportja Dušan Kovačević *Tiszteletkőr* című színművét viszi színre Csernik Árpád rendezésében.

Szombaton, igaz, hogy szünnep lesz az amatőrök részére, ám a házigazdák arról is gondoskodtak, hogy azért még se legyen „üresjárat”, így a Művelődési Házban este 7 órai kezdettel Sztáncics Ferenc nyugalmazott tanító, helytörténeti kutató *Csak szívvel lát jól az ember* című könyvének bemutatására kerül sor.

Vasárnap, április 1-jén este hét órakor kezdődik a 12. találkozó gálaműsora: a seregszemle értékelése és a díjak kiosztása. Fél nyolckor a nagyikindai Egység ME Tennessee Williams *Fűjd el a gyertyát* című monodrámáját adja elő Szabó Ilona előadásában és Barácius Zoltán rendezésében.

■ F. L.

Kezdődik a Találkozó

Babona ide vagy oda, a 13. szemlét is megrendezik, ezúttal Bácsgyulafalva a házigazda

A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség ebben az évben tizenharmadik alkalommal rendezi meg a vajdasági magyar amatőr színjátszók hagyományos szemlétjét és nemes versengését, a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóját. A találkozót a mögötte álló tizenkét esztendő során Csantavér (1996), Kisoroszló (1997, 2007), Bácskertes (1998, 2003), Muzsly (1999), Bácsfeketehegy (2000, 2006), Nagyikinda (2001, 2005), Szabadka (2002), Magyarkanizsa (2004) látta vendégül, az idei évben a házigazda felelősségteljes, de egyben hálás szerepét a bácsgyulafalvi (telecskai) Petőfi Sándor Művelődési Egyesület vállalta magára. A májtól április 6-áig zajló eseményről Sutus Áronnal, a szövetség programkoordinátorával beszélgettünk.

■ Miért hálás feladat a találkozó megszervezése?

– Azért mondom, hogy hálás feladat, hiszen egy-egy ilyen rangos rendezvény alkalmával a művelődési egyesületek igyekeznek az egész falut, községszösséget megmozgatni, megnyerni maguknak egyetlen egyszerű szándéktól vezérelve, hogy ünneppé varázsolhassák, ünneppé varázsolják az amatőr színjátszók seregszemlét.

■ Milyen újdonságokra számíthatunk az idei seregszemlén?

– Az idei, tizenharmadik találkozó – amely megpróbál rájátszani a szám köré épülő misztikára – természetesen a rendezvény mögött álló több mint egy évtizednyi tapasztalatra és az ez alatt az idő alatt gondosan ki munkált formákra építkezve, több változ(tat)ással és újdonsággal jelentkezik.

Az egyik legerdekesebb újdonsága az idei megmérettetésnek a találkozó első ízben megjelenő közlönye, a Sűgő lesz. A naponta megjelenő kiadvány, melyet jómagam, Gondi Martina és Novák Ferenc, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet szakmunkatársai fogunk szerkeszteni, nemcsak az amatőr színjátszó társulatokról, előadásokról közöl majd lényeges információkat, hanem ezen túl tartalmazni fogja a zsűri előző napi értékelését, válogatást ad a település történelméről, művelődési életéről és képterméséről, kíváncsi lesz a közönség, a szervezők és természetesen a házigazdák véleményére is. Persze azokra is gondoltunk, akik nem tudják „kivárni” a zárórarendezvényünk napját – a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet honlapján (www.vmmi.org) a naponta frissülő rovatok között elektronikusan is átlapozhatja, elolvashatja az előző napi előadásokról szóló beszámolókat.

■ A zsűrizés és a díjazás hogyan történik majd?

– A színjátszó csoportok produkcióit továbbra is szakmai zsűri végzi, viszont létszámát tekintve idén háromtagúra bővül. Faragó Árpád, aki az Újvidéki Színház (egykori) igazgatójaként, valamint a Vajdasági Amatőr Színházak Szövetségének (egykori) elnökeként nemcsak a hivatásos, de ugyannyira a vajdasági magyar nyelvű műkedvelő színjátszást is szívügyének tekintette, és hangsúlyozni szeretném, tekintve a mai napig is, tizenegy éves áldozatos és önzetlen zsűrizés után, a tavalyi évtől átadta a stafétát a fiatalabb generációnak. Az idei szakmai bizottságot Ágoston Pribilla Valéria egykoron amatőr színjátszó és előadóművész, jelenleg a szabadkai Városi Könyvtár igazgatónöje, Brestyánszki Boros Rozália, a Szabadkai

A plakát tervezője Antal László grafikusművész

Népszínház dramaturgia és Kőrösi István, az Újvidéki Színház színésze alkotja. A minősítés, folytatva az elmúlt találkozók hagyományát, szóban történik rögtön a csoportok fellépése után, ugyanakkor, ahogy ez tavaly is zajlott, az értékelés is látogatható lesz a közönség és természetesen minden érdeklődő fülszáma.

A találkozón kiosztásra kerülő díjak környékén is történetek változások. Ettől az évtől kezdve az eddigi egy előadásdíj helyett két földj kerül majd kiosztásra: a Pataki László-díjat a találkozó legjobb, hagyományos keretek között megvalósított előadásáért, a Bambach Róbert-díjat a legjobb alternatívív formákat kereső előadásért osztják ki; valamint a további díjak és a támogatók által felajánlott különdíjak mellett kiosztásra kerülhet egy bizonyos tematikára (díszlet, fény, hang, jelmez) vonatkozó különdíj is.

Végezetül el szeretném még mondani, hogy idén a találkozó plakátját egy fiatal formatervezővel, Antal Lászlóval terveztük meg. Róla azt fontos tudni, hogy 2007-ben diplomált az Újvidéki Művészeti Akadémia Vizuális Kommunikáció szakán, ugyanebben az intézményben írta be a mesterképzést is. Két önálló kiállítást és három rangos képzőművészeti díjat tudhat magáénak, ami ugye egy egyetemista esetében magas szintű művészi elkötelezettségre és tehetségre vall. Plakátokat eddig a szabadkai Kosztolányi színháznak és Városi Könyvtárnak, valamint az újvidéki Művészeti Akadémia előadásai számára készített, de az újvidéki Tankönyvkiadó kiadványait is illusztrálta már. A találkozón kiosztásra kerülő díjak is fiatal képzőművész-grafikus, Kanyó Ervin alkotásai lesznek.

■ TÖRÖK Arnold

TÉVÉJEGYZET

A kistestvér

Az m2 nézettségben ugyan jócskán elmarad a nagyközönség, köztük a nagytévéstől, az ml-től is, mégis a tévésorozatoknak akadnak egészen jó művészfilmek,

dén, de mindenképp emésztően is. Tanulni divatos, tudni jól – hirdeti a sorozat, s ezt kevés fiataloknak szóló műsor mondhatja el magáról. Rendkívül érdekesnek találom a

VAJDASÁGI MAGYAR AMATŐR SZÍNJÁTSZÓK TALÁLKOZÓJA

Abszurd, vígjáték és kortárs darabok

A muzslyai, a szilágyi, a nagykikindai, a magyarkanizsai, a bácskertesesi és a bácsgyulafalvi színját-
szók előadásait láthatta a közönség.

A muzslyai közönség hosszú, színházzal teli hétvégével ünne-
pelhette, hogy a Petőfi Sándor
Magyar Művelődési Egyesület
színpadára megérkezett a Vajda-
sági Magyar Amatőr Színját-
szók XIV. Találkozója. Szombaton
kettő, vasárnap pedig három
előadás várta a muzslyaiakat és a
környékbeli érdeklődőket. A zsü-
rinek számos kellemes meglepe-
tésben lehetett része, már az első
három napon a darabválasztások,
a csoportok fejlődése és létszámuk
tekintetében.

Kezdjük akkor a meglepeté-
sekkel. A nagykikindai József At-
tila Színtársulat, amely az elmúlt
években vígjátékokat játszott,
most abszurdal, Edward Albee
Az amerikai álom című darabjával
érkezett, **Lepár Ferenc** rendezé-
zésében a találkozóra. A zsüri – **Ágoston Pribilla Valéria** tanárnő, a zsüri
elnöke, **Brestyánszki Boros Rozália**, a
szabadkai Népszínház Magyar Társula-

Kedden a találkozó színpadán a
tóbai és a nagybecskereki csoport. A
tóbai Petőfi Sándor Művelődési Egye-
sület Színját-
szók Csoportja bemutatja
Békffy István–Stella Adorján: *Jöjjön
elsején!* (vígjáték 120 percben). A nagy-
becskeeki Madách Amatőr Színház
Ifjúsági Pódiuma bemutatja Lionel
Scott: *Csulak* (Mesejáték 60 percben).

tának dramaturgia és **Kőrösi István**, az
Újvidéki Színház színművésze – méltat-
ta, hogy a csoport ilyen nehéz műfajjal
próbálkozik, a színját-
szók teljesen más
játékstílust hoztak, de izgalmas volt a
jelmez és a díszlet is, az utóbbi néhány
szürke kockából, asztalból, lépcsőből,
szürke díszpáfrányból és kék gyer-
tyákból állt. A zsürit szintén meglepte
a nagykikindai csoport új, fiatal tagja,
Tóth Hunor megnyilatkozása, aki hihe-
tetlenül őszinte, színpadilag és emberileg
egyaránt hiteles pillanatokat hozott
a színpadon.

Meglepetést okozott a szilágyi Mo-
soly Amatőr Színját-
szók Csoport, akik-

A muzslyaiak vitték színpadra Az áldozat visszatér című előadást

nek kitűnő szövegválasztását dicsérte
a zsüri, hiszen a csoport teljesen felsza-
badult a színpadon. **Lénárd Róbert** *Da-
gasztlók* című vígjátékát vitték színpadra
ötlettel teli, kiegyensúlyozott játékkal –
itt is számos új tag tűnt fel a színpadon,
így az alvilági révést játszó **Budacs
Zsolt**, akinek színpadi jelenléte nagyon
erős volt. A csoportvezető, **Kuntity Z.
Klementina**, egyben a darab rendezője
is, elmondta, 24 színját-
szót láthattunk a
színpadon.

Szintén nagyszámú fiatal (és nem
mellesleg fiút!) gyűjtött maga köré a
bácsgyulafalvi Vándor Társulat, **Égető
Károly** rendező és a gyulafalvi műve-
lődési egyesület elnökasszonya, **Égető
Éva**. A rendező szerint mindez annak
is köszönhető, hogy az elmúlt évben
Bácsgyulafalva rendezte meg a találko-
zót. Ők Woody Allen *Kleinman és a halál*
című darabját játszották.

A bácskertesesi Sturcz József Amatőr
Színját-
szók Csoport a közönség nagy
megelégedésére az idei évben is zenés
darabban és saját zenekarral érkezett.
Molnár József rendezésében Szigligeti
Ede *Liliomfi* című darabját adták elő.

A magyarkanizsai fiatal csapat is-
mét rövid jelenetfüzérrel jelentkezett
a találkozón, **Krályevácsi Eszter** ren-
dezésében. A zsüri elmondása szerint a

csoport tagjai évről évre egyre hitele-
sebb színészi játékot hoznak, a csoport
fejlődése egyértelmű, szép beszédük és
csapatmunkájuk dicséretes.

A házigazda muzslyai Petőfi Sándor
Magyar Művelődési Egyesület színját-
szók

Válogatás a Súgóból

A Súgó a Vajdasági Magyar
Amatőr Színját-
szók Találkozójának
naponta megjelenő színlapja, tá-
jékoztatója, kedvcsinálója. A Súgó
nem egyedi kezdeményezés. Kicsi
vagy nagy fesztiváloknak egyaránt
előfordul nyomtatásban és/vagy net-
napló formájában megjelenő hír-
mondója. A Súgó szerény változat.
Éppen csak suttog majd valamiké-
napról napra. Az idei évben a Sziveri
János Művészeti Színpad bekapcso-
lásával szépirodalmi és helytörté-
nelmi oldalakkal bővül.

csoportjának előadását **Izelle Károly**
rendezte. A csoport egy közönségbarát
bűnügyi vígjátékot hozott, Robert Tho-
mas *Az áldozat visszatér* címmel. Itt is ta-
lálkozhattunk új tagokkal és egy rend-
kívül lelkes, jól együtt dolgozó, igazán
pörgős csapatot láthatott a közönség az
első napon. ■ A Súgó munkatársai

Jegyzetek

A találkozó nem tréfa

Impresszum

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXV. Találkozásának színlapja • Kiadja a szajáni Ady Endre Művelődési Egyesület, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség • A fedőlapot Pál Anikó tervezte Varga Natália munkája nyomán • Tördelő-szerkesztő: Pál Anikó • Szerkesztette: Virág Kiss Anita • Munkatársak: Döme Szabolcs, Fábíán Mónika, Gondi Martina, Nagy Dominika, Nagy Karina, Oláh Tamás, Sutus Áron, Székely Zsófia • A rendezvény megőrkítéséért felel: Gutási Lukács • 2021 októbere, Szaján